

Lente-uitstap Leuven

31 maart 2012

Door Paul Deleersnijder

Dit jaar koos het bestuur van LLT om de lente uitstap te laten plaatsvinden in onze "tweede thuisbasis", Leuven. De teller van de inschrijvingen stond op 73, maar uiteindelijk bleek dat we met 75 waren. Zeer bevredigend, want maar liefst 36 getransplanteerden daagden op. Iets minder was het gesteld met het weer, de temperatuur lag ietwat aan de lage kant en er stond een venijnige wind. Dat kon echter de opgewekte stemming niet verbreken en op een boogscheut van het stadhuis verwijderd werden we om 10.00 uur verwacht in brasserie 'Domus'.

Bij een verwarmende tas warme drank was er voor iedereen een heerlijk ogende en ook lekker smakende croissant voorzien. Lut bracht het welkomstwoord en deed het dagprogramma uit de doeken.

Vervolgens begaven we ons in een lange sliert langs de zaterdagmarkt van de Brusselse straat naar de oude gebouwen van het ziekenhuis 'Sint-Rafaël' op de Kapucijnenvoer, waar we in de antieke aula verwacht werden. Marleen nam haar appellijst bij de hand en als een volleerde 'drilmeester' keek ze na of alle schaapjes de kudde gevolgd waren.

Dhr. Herman Verbruggen had het genoeg ons de historiek uiteen te zetten over het ontstaan van het 'Institut d'anatomie pathologique', beter bekend onder de naam 'Kankerinstituut', eerste instituut dat ontstond onder mgr Ladeuze, rector van de Leuvense Universiteiten van 1909 tot 1940. In 1928 werden vanuit deze universiteiten enkele laboratoria in gebruik genomen. Er volgden nog vier andere klinieken op dezelfde plaats : een heelkundige kliniek in 1932, vier jaar later een kraamkliniek en eveneens een kliniek voor inwendige geneeskunde, en tenslotte in 1937 een pediatrie kliniek. De Zusters van Liefde hadden naast het hele complex een klooster en een verpleegsterschool opgericht. Zij stonden in voor het onderhoud van de gebouwen en de verpleegkundige hulp. Het geheel van deze klinieken kreeg toen de naam Universitaire Klinieken Sint-Rafaël.

Tien jaar geleden, in het kader van de eerste editie van de erfgoeddag die dat jaar bestond onder de slogan "*Ontdek mijn verleden*", opperde een toenmalige verpleegster, het idee om allerlei voorwerpen uit de medische wereld, voorwerpen die ergens zonder specifiek doel toch in een stoffig lokaaltje bijgehouden waren, voor één dag tentoon te stellen in een leegstaande vleugel van Sint-Rafaël. Na die ene dag werd alles wat voor de gelegenheid mooi was opgesteld zo bewaard (er was toch plaats genoeg in die leegstaande vleugel). De basis van het museum was gelegd, het 'Histar UZ museum' was geboren. De verzamelde objecten groeiden aan tot een 9.000 stuks, waarvan er momenteel 2.500 uitgesteld zijn.

Het museum beslaat 2 verdiepingen en 14 vrijwilligers onderhouden het museum, doen aanpassingen en gidsen de bezoekers rond. We konden er vrij rondlopen waarbij een drietal gidsen klaarstonden om deskundige uitleg te geven en de vele vragen te beantwoorden.

Nu weten we tenminste vanwaar het woord 'pillendraaier' komt. Sommige 'tuigen' van weleer zien er angstaanjagend uit, maar het museum geeft ons een zeer goed idee over hoe het er vroeger aan toe ging om de patiënten te behandelen en te verzorgen.

Hierboven kan men zien hoe tandarts Stephan zich voelt om in een aftands- 'marteltuig' plaats te nemen, wel moedig bijgestaan door zijn tandartsassistente Carine.

Zoals het geldt voor alle musea is de tijd die men er doorbrengt te kort om alles in detail te bekijken. Bij het verlaten van het museum kon men er het gastenboek invullen en daarin bleek dat allen het een schitterend en geslaagd museumbezoek vonden.

Voor het middagmaal werden we terug verwacht in de 'Domus'. De keuze uit twee verschillende soepen (tomaten- en groentesoep) en uit maar liefst vier hoofdschotels (kipfilet, koninginnenhapje, stoofvlees of steak) met groenten en frietjes/kroketten werden ons voorgesteld. Meer moet dat niet zijn. Er was een zeer vlotte bediening en de meesten onder ons verlieten meer dan voldaan het restaurant.

Terug op de grote markt aangekomen werden wij opgewacht door 3 gidsen van de stad Leuven. We werden dus opgesplitst in 3 groepen en, voorwaarts mars, ... op stap door Leuven.

Onze gidsen bleken lopende encyclopedieën te zijn en vertelden ons in geuren en kleuren allerlei dingen over de hoofdstad van Vlaams-Brabant. Ze vertelden ons het verhaal rond de legende van de 'fiere Margriet' bij haar bronzen standbeeld, geschonken door de handelaars aan de stad Leuven; we liepen door het pauselijk college, één van de veertig colleges van de Katholieke Leuvense Universiteit alwaar alleen een 200 'mannelijke' studenten mogen wonen; de verkiezing van paus Adrianus werd ons toegelicht; op verscheidene plekjes in Leuven waar we langskwamen zijn er nog sporen te vinden van bekende historische figuren die er een tijdje verbleven of van Leuven afkomstig zijn; e.a. Weten jullie dat er pas in 1920 vrouwelijke studentes toegelaten werden op de universiteit van Leuven ?

In de St. Antoniuskapel kregen we meer uitleg over het leven van de H. pater Damiaan die hier is ingetreden in de "[Congregatie van de Heilige Harten van Jezus en Maria](#)" en bezochten we de crypte waar hij sinds 1936 begraven ligt.

Destijds was dit ook een bedevaartsoord voor de H. Jozef, patroon van de schrijnwerkers. Moeders kwamen hier met hun dochters (tot groot genoegen van de studenten) bidden voor het bekomen van een 'goed lief' en een goede dood.

We passeerden langs de oude markt, bekend als de 'langste toog' ter wereld met zijn 46 cafés.

Hier staat ook het beeld van de alom bekende 'kotmadam', niet de Jeanne die wij allen kennen van TV, maar een jonge freule met haar onafscheidelijke koffiepot.

Momenteel zitten al meer dan 35.000 studenten op kot in Leuven.

Als afsluiter bezochten we nog de raadszaal van de stad en het kabinet van Dhr. Louis Tobback, de burgervader van Leuven.

Met nog een hartelijke dank en een applaus namen we afscheid van onze gidsen.

Er werd ons in de Domus nog een laatste koffie aangeboden, waarna iedereen, meer dan tevreden, rond 17.30 uur huiswaarts kon keren.

Het is een frisse, zeer boeiende en verrijkende dag geweest en zoals heel dikwijls, de afwezigen hadden

